

Várkonyi Sándor főjegyző a közigazgatási hivatal vezetője 1917-től 1939-ig.

Csányon született 1884. február 16-án, Lőrinciben halt meg 1953. október 22-én. Farkas Dezső nyugállományba vonulása után nevezték ki főjegyzőnek, és hivatalát a tanácsköztársaság idején is megtartotta. Az ezt követő politikai indíttatású bírósági eljárás során tanúvallomásaiban inkább védte, mint vádolta a perbe fogott politikusokat. 1919 novemberében megalakult a Hatvani Nemzeti Kaszinó, amelynek egyik vezetője volt. Főjegyzősége idején, 1927-ben létrejött a gimnázium, 1928-ban alakult meg a Tejszövetkezet és beválasztották annak igazgatóságába is. Tagja volt a megyei törvényhatósági bizottságnak is. Többször jelöltette magát országgyűlési képviselőnek, de megválasztására soha nem került sor. 1930-ban pápai érdemkereszttel tüntették ki, 1938-ban pedig megkapta a Hangya szövetkezet emlékérmét. Kulturális indíttatása nyilvánvaló volt, 1939-ben a község háza épületében két helyiséget is átengedett egy jövő múzeum céljaira. Még életében – heves tiltakozása ellenére – a képviselő-testület utcát nevezett el róla Újhatvanban, (a későbbi Bajcsy-Zsilinszky utcát). Az 1989-es rendszerváltozás után újból utca őrzi emlékét Újhatvanban.

Érdekesség, hogy a síron a neve az anyakönyvi kivonatának megfelelően Várkony – ként szerepel.